

Nebývá zvykem poskládat rozhovor se členy jedné kapely se stejnými otázkami. Ale v případě AG Fleku mi přijde příhodné a zajímavé porovnat, jak stejná témata vnímají dvě velké osobnosti. Povídání s Karlem Markytánem najdete [zde](#) , tentokrát přinášíme odpovědi Ivo Viktorina na většinu stejných otázek.

Když jste se v devadesátých letech vrátili na pódia, zdálo se, že pracně lovíte svoje vlastní písničky. I když jste vždy dokázali chyby přejít s úsměvem, jak se vám v té době hrálo?

Fm, dobře zacílená střela. Ale jen houšť, na tohle se ještě nikdo neptal. To byl docela průser a já na to nerad vzpomínám. Byla to promarněná příležitost. Doba nám byla ještě příznivě nakloněná, měli jsme natočenou dobrou desku, ale já jsem byl léta zalezlý ve studiu a udělal několik špatných rozhodnutí, která vyplývala z nedostatku zkušeností s koncertní realitou. To je pohled z odstupu. Ale tenkrát jsem neměl k dispozici hráče, o které by se dalo opřít tak jako dnes, takže sestava byla velice nevyrovnaná a nezkušená. Já se na pódiu velice trápil, protože jsem samozřejmě věděl, že to není ono.

Jedny z nejzajímavějších textů přinesl skupině textař Dušan Michelfait. Myslíte, že by se dal po letech opět oslovit? Na co byste se ho zeptali a tušíte, jak by odpověděl nebo na co by se ptal on sám?

Napsal uživatel Belmondo
Úterý, 19 Leden 2010 17:54

S Dušanem jsem občas, tedy spíš obobčas v kontaktu. Dušan je kreativec v jakékoli oblasti a tak vystřídal několik oborů. Pracoval ve vydavatelství Mladá Fronta, pak v oboru finančnictví dosáhl ocenění, které je vystaveno v New Yorku, jako autor jedné z nejlepších výročních zpráv světa. Momentálně je náměstkem v ZOO Praha.

Jen na okraj, proč je vítr Safián?

Safián je druh jemně vyčiněné kůže.

Asi ne každá kapela, která se vrátí k vystupování v původní sestavě, se může pochlubit tím, že hlavní zásluhu má věrný posluchač a příznivec skupiny...

Ano, Petr Řehořka je svérázná postava a jeho zásluha na této sestavě je nesporná.

Desky Blázni umírají nadvakrát a Dohrála hudba se dočkaly reedice. Jak se poslouchají muzikantům o pár roků zkušenějším?

Neslyšel jsem je. Sebemrškačství se vyhýbám. Ale vlastně když jsem chystal aranžmá smyčců k Valdštejnovi na DVD a nesehnal žádnou koncertní verzi, tak jsem si to pustil z první desky a mile mne překvapilo, s jakou energií to tenkrát Blanka nazpívala. To je fakt dobré.

Ohlížíte se zpět, nebo současný AG Flek žije spíše budoucností?

Současný AGFlek žije jenom na pódiu a i toho je prokletě málo. Ale jsou chvíle, kdy si uvědomuju jaká je to škoda, že se tihle lidi neschází ve zkušebně, zahrát si jen tak. Tak jak to dělají mladé kapely. Protože když jsme spolu, je to inspirující a člověk se na zvukovkách vyblbne a chtělo by se hrát hned něco jiného, jenže není čas. Všichni se musí něčím živit.

O AG Fleku s Ivo Viktorinem

Napsal uživatel Belmondo
Úterý, 19 Leden 2010 17:54

V současné sestavě mám pocit z umocnění skvělé autorské tvorby a interpretace Blanky s kytarou Michaela Vašíčka a bicími Davida Velčovského. Jak se rodila tato sestava?

Zmíněný Petr Řehořka tak dlouho prdíl, až dokázal, že se uskutečnily dva koncerty nás tří z Waltzu s Pepou, který tenkrát končil u Vlasty Redla a o hraní už moc neuvažoval. Nám čtyřem to velice zachutnalo a samozřejmě nás napadlo, že by bylo prima to vyfytrovat kytarou Michaela a bicími Davida, kteří v tu dobu už byli taky volní. Tak že souhra náhod.

Považuji to za jednu z největších předností současného AG Fleku, že i oba noví muzikanti se dokázali vcítit do písniček a nemají snahu o exhibici za každou cenu. Naprosto vyrovnaný zvuk skupiny...

Tak mají kuci už taky něco za sebou a jsou šikovní.

Souznění Ivo Viktorina a Karla Markytána a jejich tvorba, Blanka Tábořská užívající si zpěvu, promluvy Pepy

Šobáně, úžasné kytarové kousky Michaela Vašíčka, dokonalý doprovod Davida Velčovského. Kde jsou slabiny AG Fleku?

Jeje, těch je. Malá, tedy spíš nulová agresivita, žádná stylizace a předstírání, což je vlastně

stěžejní vlastnost, na které je celý showbusiness založen a lidi to maj tak rádi, našlo by se toho jistě víc.

AG Flek je folkovou nebo rockovou skupinou nebo stále škatulky neřeší?

AGFlek je za trest navždy folkovou skupinou. Je to nálepka usnadňující zařazení, přesto že velmi nepřesná. Mne to leta otravovalo, ale už to neřeším.

Nemáte sami pocit, že s dobrou podporou byste mohli promluvit nejen do malého českého hudebního rybníčku?

To nevím, ale s dobrou podporou a štěstím lze téměř cokoli.

Z vaší muziky vyzařuje atmosféra a nálada navozující pocity jakoby spíš výtvarné než hudební. Je to záměr?

Já si do hudby vždycky ukládal obrazy, které souvisely s mými citovými prožitky, tedy většinou. A taky na mne funguje určitý druh sentimentu, který ve mě vzbuzuje krásno a tak ho vyhledávám, ale mám pro něj docela přísná měřítka a většina jiných sentimentů mi tam nesmí. Skládání je vlastně svobodný pohyb ve vesmíru plném klišé, a když člověk usedá k nástroji a je plný nějaké prožité emoce, pak je najednou tím skutečným prožitkem líp veden a těch nárazů na klišáky a tedy rozčarování je míň.

Jak vznikají současné aranže vašich písniček. Je to práce samotného autora skladby nebo kolektivní záležitost? Nenaráží při tom na sebe tolik výrazných osobností?

Pódiové verze jsou vždy o tom jak je to pro kapelu nejpřirozenější a přitom to sloužilo písni. Pro mne je nejdůležitější aby byl v pořádku groove, na kterém se to pak odehrává a dynamika. Barvy jsou v podstatě dané možnostmi či omezeními složení. Pokud je tohle v pořádku, můžou se tam dít věci a mně to nevadí. Víc by mi vyhovovala větší volnost v improvizaci v rámci formy,

Napsal uživatel Belmondo
Úterý, 19 Leden 2010 17:54

protože mne stereotyp ubíjí a já si potřebuju hrát. Karel to zas potřebuje mít nazkoušené, tak že některé věci nejdou, ale v podstatě je to v pohodě.

Stal se současný AG Flek soudržnou partou muzikantů?

Já mám tuhle sestavu nejradši. Rád ty lidi vidím, rád s nima hraju, je mi s nima na pódiu dobře. Je v nich jistota, víme o sobě jak kdo hraje a vyhovuje nám to. Žádné scénky, neřeší se kraviny. Na tohle bych už dnes neměl a že jsem si toho užil.

Nové DVD Koncert dokonale a reprezentativně mapuje vaši tvorbu. Původně se mělo rodit z několika koncertů, ale pak vše bylo trochu jinak...

Ne, to bylo dost jinak. Z několika koncertů, to by byl sen, ale to je u nás a v našem případě nezaplacitelné. Rozpočet byl zoufale malý, tak že odpadly úvahy o nějakém profesionálním týmu. Naskytla se varianta se študákama z filmové školy, tedy ohledně kamer, ale svícení jsme si museli zajistit sami. No výsledek byl děsný, ale jakés poučení z toho bylo a tak poučení jsme to zkusili o dva měsíce znovu. Druhá verze už byla dívatelná, ale až třetí pokus nabral dost materiálu na to, aby se to dalo nějak sestříhat.

Na DVD posluchači neznalí vaší historie nepoznají, které ze skladeb patří k těm starším nebo k novějším. Vnímáte to jako přednost nebo problém?

To záleží na úhlu pohledu. Byla-li tvorba v začátku slabá a pozdní věci jsou s ní zaměnitelné, pak nedošlo k vývoji a je to špatně. Pokud se shodneme že byla dobrá, pak můžeme konstatovat, že nedošlo k úpadku.

Před nějakou dobou jsem v diskusi objevil názor mladého posluchače, který se podívoval nad tím, cože ten AG Flek je za skupinu a že vůbec není nějak obecně známá... To bych i pominul, ale zeptal bych se, jak a čím můžete být zajímaví i pro diváka, který vás nezná.

O AG Fleku s Ivo Viktorinem

Napsal uživatel Belmondo
Úterý, 19 Leden 2010 17:54

Kdo chce objevovat a je naladěn podobně pak získá. Z historie víme, že o tom co zůstává a co propadá do zapomnění, rozhodují v naprosté většině okolnosti, které se samotnou kvalitou mají jen málo společného.

O současném AG Fleku se lze pozitivních zpráv a informací dočíst více. Můžete ochutnat současnou podobu jejich muziky třeba na DVD Koncert, ale najdete-li ve svém okolí živý koncert, vyrazte a věřte, že litovat nebudete.